

troet at burde indbringe disse Endringsforslag. Skulde imod min Formodning og mit Haab Sagen dog endnu blive sendt tilbage til Landstinget, hvad der dog vilde være beklageligt, dersom det især skulde dreie sig om saadanne mindre vigtige Spørgsmaal, saa maa jeg forbeholde mig at stille de Forslag, jeg nu har holdt tilbage, som forøvrigt heller ikke ere af nogen indgribende Vigtighed; hvis de vare det, vilde jeg ikke kunne herolige mig ved Loven, som den nu er; men jeg kan herolige mig ved den, som den er, og jeg troer, at De Alle kunne gjøre det, naar De ville lægge Mærke til, at saadanne Forslag som de, der angaae Albers-tillæg, først vilde faae Betydning om flere Aar. Der kan desuden finde Forandring Sted i den personlige Besættelse, saa at de maaskee slet ikke faae nogen Betydning. Det er virkelig et Spørgsmaal af en særdeles underordnet Vigtighed, og jeg skulde meget beklage, om denne Sag for saadanne Spørgsmaals Skyld ikke blev tilendebragt idag. Jeg skal sluttelig omtale Forslaget under Nr. 14, som angaaer de Indskrænkninger, som hidtil efter den militaire Lovgivning have paahvilet Underofficererne og de med dem Rigestillede osv. Den tilsvarende Paragraph, som nu guffes indsat igjen, har jeg, som det høie Thing bekjendt, bestandigt modsat mig. Jeg har gjort opmærksom paa, at Sagen ikke hørte herhen, at Sagen ikke er bleven tilstrækkeligt undersøgt, at jeg ikke kunde overse de Conseqventser, som en saadan Lovbestemmelse kunde have. Jeg har erklæret, at jeg kunde meget godt sympathisere med Tanken i dette Forslag, men at jeg, som sagt, ikke overfaae Sagen. Nu har det ærede Medlem, som har talt for dette Forslag, paany udtalt den Formening, at det var Noget, jeg havde yttret for dog at sige Noget, men jeg troer, at det ærede Medlem heller ikke ganske har overseet denne Sag. Jeg er ikke forberedt paa at behandle denne Sag udtømmende, det er Mere, end mine Kræfter strække til. Jeg har paataget mig, om muligt, at bringe visse Love igjennem, men det er mig umuligt at paatage mig at gennemføre almindelige reformerende Forslag; det overstiger aldeles mine Kræfter; men jeg skal dog eksempelvis bemærke, som Beviis paa, at det ærede Medlem rimeligvis

heller ikke har overseet denne Sag, at, medens han vil have disse Indskrænkninger med Hensyn til Underofficerernes Raadighed over deres Gods osv. afflæste for Underofficerernes Vedkommende, saa lader han dem bestaae for de Menige. Nu spørger jeg, om det er fornuftigt, at Underofficererne, som ere gaaede frivilligt ind paa dette Forhold, som vide, at der venter dem en saadan Control fra de Overordnedes Side, skulle befries for disse Indskrænkninger, men at de værnepligtige unge Mænd af Landet, som have haft fuld Raadighed over deres Gods, skulle stilles under den Control, for hvilken man fritager Underofficererne. Det har jo dog vist ikke været det ærede Medlems Mening, derom føler jeg mig fuldkommen overbevist; men det er en af de uundgaaelige Conseqventser, naar man saaledes paatvinger Regeringen Forslag, som den ikke har havt Tid til at overveie, og som ærede Medlemmer naturligvis endnu mindre have kunnet tilstrækkeligt overveie; det er aldeles uundgaaeligt. Det er — troer jeg — at lade sig henrive af en smuk Følelse, men uden at tage de praktiske Forhold tilstrækkeligt i Betragtning. Jeg anfører dette eksempelvis. Jeg kan aldeles ikke overse, hvad der ligger i dette Forslag, det er mig umuligt; jeg troer, at der vil være meget Faa blandt de ærede Medlemmer, som ere istand til fuldstændigt at overse Conseqventserne af dette Forslag. Et æret Medlem har opfordret mig til at sige, at jeg vilde fremkomme med Forslag om denne Sag til næste Samling af Rigsdagen. Dette Løfte kunde jeg forsaavidt gjerne give, som det er min Hensigt at tage denne Sag under Overveielse; det ligger allerede i Sagens Natur. Naar Thinget har viist saamegen Interesse for en Sag, saa bør Regeringen tage den under Overveielse — det betragter jeg som Selvfølge; men jeg skal bemærke, at, hvilke Undersøgelser den kræver, hvilke Forhold den griber ind i, det er jeg ikke istand til saa vidt at overse, at jeg kan give noget bestemt Løfte om at forelægge noget Lovforslag i denne Henseende. Det er jo desuden muligt, at disse Forhold kunne ordnes ved kongelig Anordning; men jeg er, som sagt, enig med Tanken. Jeg har ogsaa udtalt i det andet Thing, at jeg troer,